

2016. G.

JANVĀRIS

Nr. 1

Kārlis Kundziņš

SVĒTĀ BRĪDĪ

Brīnums svēts,
Neredzēts,
Sirdī nolaidies.
Sadzījusi vecā rēta,
Aiznes mani dziesma svēta
Turp, kur mājo Dievs,
Turp, kur mājo Dievs.

Jēzu, nāc,
Svētīt sāk
Dzīves gājumu,
Lai es brīvs no visa ļauna,
Skaidru sirdi dzīvē jaunā
Būtu tāds kā Tu,
Būtu tāds kā Tu.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšnieks **GEROLDS LUSS**

612-333-1785

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve janvārī

Svētdien, 3. janvārī, plkst. 11:00 – Zvaigznes dienas DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Svētdien, 10. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība.

Svētdien, 17. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Sekos sadraudzība.

Ceturtdien, 21. janvārī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.

Svētdien, 24. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika trešā svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība un plkst. 12:30 filma “Gaņezera 50”.

Otrdien, 26. janvārī, plkst. 19:00 – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.

Svētdien, 31. janvārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika ceturta svētdiena. DIEVKALPOJUMS.
Sekos sadraudzība un plkst. 12:30 LOAM gada sapulce.

Svētdien, 7. februārī, plkst. 11:00 – Epifānijas laika pēdējā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība un dāmu saimes gadskārtējā sapulce.

Mācītāji bieži uzklausa daudz un dažādus iemeslus, kāpēc cilvēki netiek uz dievkalpojumu... Iespējams, par to varētu uzrakstīt kādu romānu. ☺

Mācītājs Dāgs 2016. g. aicina augt ticībā, nākt pielūgt Dievu, apmeklēt dievkalpojumus, būt sadraudzībā, mācīties Bībeles stundās, mums ir 2 Bībeles stundas, viena pensionāriem un otra strādājošiem, bērniem augt ticībā Svētdienas skolā, slavēt Dievu dziesmā draudzes korī/Mineapoles Dvēselē, kalpot padomē/dāmu saimē/pērminderos vai citās draudzes kalpošanās.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00
mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 3. janv. – S. Straumane, A. Švalbe.
Svētdien, 10. janv. – A. Vīksniņš, G. Luss.
Svētdien, 17. janv. – V. Konters, L. Dingley.
Svētdien, 24. janv. – A. Švalbe, G. Luss.
Svētdien, 31. janv. – A. Vīksniņš, V. Konters.

“Redzi, nāk dienas,” saka Kungs, “kad es slēgšu jaunu derību ar Israēla namu un Jūdādas namu. Ne tādu derību, ko es slēdzu ar viņu tēviem todien, kad ņēmu tos pie rokas, lai izvestu no Ēģiptes zemes, – viņi lauza manu derību, lai gan pār tiem valdīju, saka Kungs. Pēc šīm dienām ar Israēla namu es slēgšu šādu derību, saka Kungs, es došu viņiem savu bauslību, es rakstīšu to viņu sirdīs, un es būšu viņiem Dievs, un viņi būs mana tauta. Nevienš vairs nepamācīs nedz savu tuvāko, nedz savu brāli, sacīdams: pazīstiet Kungu! – jo viņi visi mani pazīst, no maza līdz lielam, saka Kungs, es piedošu viņu vainas un viņu grēkus vairs nepieminēšu!” Jeremijas grāmata 31:31-34

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2015. gada Vecgada vakarā Jauna derība

“Redzi, nāk dienas,” saka Kungs, “kad es slēgšu jaunu derību ar Israēla namu un Jūdādas namu.” Jauna derība? Kas ir derība? Šis nav vārds, ko mēs bieži lietojam mūsdienās. Derība bija vienošanās vai līgums, kontrakts starp diviem cilvēkiem. Mēs zinām, kas ir kontrakti. Divi cilvēki paraksta papīra gabalu un apsolās izpildīt zināmus pienākumus. Vecās derības laikos Dievs sagatavoja kontraktu ar Israēlu. Dievs apsolījās būt viņu Dievs un rūpēties par viņiem. Viņi apsolījās, ka būs Viņa tauta un sekos Dieva gribai, kā tā ir aprakstīta baušļos. Vecā derība ir pilna ar stāstiem par Israēlas tautu un kā tā nespēj pildīt savus kontrakta pienākumus. Gandrīz varētu teikt, ka Dievs bija iegādājies “Citronu”. Tomēr Israēla nebija vainīga. Viņi bija tikai cilvēki. Pat ja viņi nespēj pildīt savus kontrakta pienākumus, Dievs tomēr viņus nepamet. Bija laiki, kad Israēla cieta, kad citas valstis iekaroja Israēlu. Dievs tomēr saglabāja viņus. Viņi vēl eksistē līdz šai dienai. Dievs varēja teikt: “Jūs laužat kontraktu, jūs tiksāt pazudināti uz visiem laikiem!” Dievs to nedarīja, Viņš bija patiess līdz beigām. Vēl viens vārds derībai ir testaments.

Atgriežamies pie teksta, ko mēs nupat dzirdējām Jeremijas grāmatā. Dievs projektē jaunu kontraktu, derību, testamentu. Vecā derība bija rakstīta akmeņos un cilvēki bieži ignorēja šos rakstītos vārdus. Bieži viņi pārprata šos vārdus vai citu vadībā viņi pārprata, kas tur bija rakstīts. Šie likumi izteica Dieva gribu, tomēr viņi nesaprata likumu patieso nozīmi. Bet Jaunā derība ir savādāka/citāda. Tā nav rakstīta akmeņos, kur var to nepareizi izlasīt vai ignorēt. Dievs to rakstīs cilvēku sirdīs. Cilvēku sirdis sniegs liecību. Dieva patiesība tiks komunicēta viņiem caur Svēto Garu. Un Dievs viņiem piedos. Jā, viņi ik pa reizei paklups. Tomēr piedošana ir nodrošināta. Mēs, kristīgā baznīca šodien, esam piepildījums šim pravietojumam. Jēzus nāca, lai mums tiktu piedoti mūsu grēki, lai samaksātu par mūsu pestīšanu. Dievs apsolīja Svēto Garu visiem saviem sekotājiem. Svētais Gars komunicē ar mūsu sirdīm un palīdz mums redzēt Dieva patieso gribu. Mēs to saucam par žēlastību vai Jauno derību. Tas ir kontrakts, parakstīts ar Kristus asinīm, kurš atnāca, lai būtu mūsu starpnieks šajā lietā. Mēs bieži nepildam šo kontraktu. Šo mūsu daļu, Jēzus piepilda mūsu daļu, šo kontraktu ar savu taisnīgumu. Kontrakts paliek tāds pats. Dievs saka, es būšu jūsu Dievs un gādāšu par jums kā Labais Gans, un jūs būsāt mana tauta un sekosāt man kā uzticīgas avis.

Mēs esam šeit šodien, lai no jauna apstiprinātu šo Jauno derību, iesākot Jauno gadu. Mūsu pestīšana nav atkarīga no tā, vai mēs spējam pildīt mūsu daļu no kontrakta. Tomēr mums ir jāmēģina, cik mēs esam kā cilvēki spējīgi to piepildīt. Ar Dieva palīdzību mēs varam. Tātad no jauna 2015. gadā apstiprināsim mūsu attiecības ar mūsu Dievu, mūsu Tēvu, Dieva dēlu Jēzu un Svēto Garu, kas caur žēlastību mājā mūsos. Āmen.

Kad Jēzus bija piedzimis Betlemē, Jūdu zemē ķēniņa Eroda laikā, redzi, gudri vīri no austrumu zemes atnāca uz Jeruzalemi un sacīja: Kur ir jaunpiedzimušais jūdu ķēniņš? Jo mēs viņa zvaigzni redzējām austrumu zemē un nācām viņu pielūgt. Āmen. Mateja evaņģēlijs 2:1-12

**Prāvesta Artura Voitkus sprediķis no krājuma “Kristus uguns”, 1993. g.
Zvaigznes diena**

Stāsts par austrumzemju astrologiem. Tie, paklausot kādas agrāk neredzētas zvaigznes atspīdēšanai, ieradās Jeruzalemē un jautāja Herodam: “Kur ir jaunpiedzimušais jūdu ķēniņš?” Šis ir viens no nedaudzajiem uzglabātiem Jēzus bērnības notikumu aprakstiem. Nav šaubu, ka tajā fakti ir savīti ar fantaziju, reāli notikumi ar iztēli. Pirmdraudzē par Jēzus mūža sākuma gadiem cirkulēja samērā daudz nostāstu. Evaņģeliju uzrakstītājiem nebija viegls uzdevums no samērā bagātas vielas izvēlēties epizodes, kas pareizi apgaismotu apstākļus, kādos risinājās Kristus bērnības posms. Izraugot stāstu par austrumu gudro apciemojumu, Mateju varbūt ietekmējuši šādi motīvi: a) pasvītrot Kristus misijas universalitāti, b) griba ilustrēt domu, ko Jānis teica vārdos – “Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma” un c) cenšanās atkārtoti parādīt, ka ar Kristus piedzimšanu saistās pārdabiski notikumi.

1.

20. gadsimteņa cilvēkam vairs nav viegli stādīties priekšā situāciju, kāda eksistēja Kristus dzīves laika reliģiskajos jautājumos. Mums, turpretī, tā šķiet pati par sevi saprotama parādība, ka kristiešu svētie raksti ir tulkoti gandrīz visās pasaules tautu valodās. Un ka kristieši atrodami gandrīz visās pasaules malās. Nacionālās robežas mūsu dienās vairs nenožīmē reliģiskās robežas. Vismaz ne tā sauktajā kultūras pasaulē. Tas, ka kristīgā mācība gājusi pāri tautu un valstu robežām, bija viens no sava laika zīmīgākajiem un ievērojamākajiem fenomeniem. Apustuļa Pāvila darbība tāpēc apzīmējama par revolūcionāru. Līdz viņam vēsturē nepazīstu neviena, kas savus reliģiskos uzskatus tik apzināti un sistemātiski būtu raudzījis izplatīt ārpus savas tautas robežām.

Matejam tāpēc arī stāsts par austrumu gudrajiem, kas nāca no tālienes pielūgt jaunpiedzimušo Jēzu, varēja šķist skaista ilustrācija kristīgās reliģijas universālismam. Ar tā palīdzību viņš lasītājiem – jūdiem varēja pierādīt, ka jau Jēzus dzimšanas brīdī Dievs pasaulei licis atskārst, ka Viņa Dēls noārdīs pastāvošās robežas tautu starpā.

Nākošie gadu simti šo domu, kas sākumā varēja šķist utopiska, ir īstenojuši. Kristīgā ticība nesaistās ar nacionālām robežām. Iemesls: kristiānisma pamatprincips – mīlestība – nav uzskatāms par kādas atsevišķas tautas “privātīpašumu”. Mīlestība ir universāla. Dieva mīlestība sevī ieslēdz “visas tautas”. Arī Kristus dzimšanas stāstā eņģelis saka ganiem: “Es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks.”

Sakarā ar to kristīga misija arī nekad nav apstājusies pie kādas atsevišķas tautas vai rases robežām. Kristīga baznīca ir centusies vārdu vārdā pildīt Kristus pavēli: iet pa visu pasauli un darīt par Viņa mācekļiem visas tautas. Nevienam tāpēc arī neliekas neparasti vai nepareizi, ja kristīgajā dievkalpojumā plecu pie pleca stāv baltais un krāsainais, semits vai ārietis. Šai ziņā kristīgā reliģija ir kļuvusi liels, vienotājs spēks, tāds, kādu otru pasaules vēsturē nepazīst.

2.

Stāsts par austrumu gudrajiem ilustrē vēl vienu faktu: cilvēki, kuri notikumiem ir vistuvāk, parasti ir pēdējie, kas saprot notikumu nozīmi.

Jūdu tauta gadu simteņiem ilgi gaidīja Mesijas nākšanu. Jūdu zēni jau agrā bērnībā mācās no galvas praviešu rakstus un solījumus par to, ka Dievs savai tautai dos glābēju. Ik vakarus, pirms došanās pie miera, jūdu ģimene sapulcējas lūgšanas brīdī, kuŗa laikā tā dalībnieki šo cerību izsaka vārdos un apliecina, ka tie šim Dieva solījumam tic. Bet tad, kad Jēzus piedzimst, un no austrumiem ierodas svešinieki, lai jaundzimušo redzētu, jūdu ķēniņš domā tikai par to, ka viņa tronim var draudēt briesmas. Heroda pavēlētā Betlemes bērnu izkaušana ir spilgtāka ilustrācija cilvēku šaursirdībai un tuvredzībai.

Jānis vēlāk saka: “Viņš nāca pie savējiem, bet tie viņu neuzņēma.” Un Jēzus pats saka, ka pravieti nekur neciena mazāk, kā viņu tēvu zemē un pie viņa radiem.

Kad Matejs rakstīja savu evaņģēliju, viņš redzēja, ka vēsti par Kristu labprāt pieņem nejūdu tautas, bet ka jūdu starpā arvien mazāk un retāk var atrast tos, kas nācietie Jēzu atzīst par Pestītāju. Par šo īpatnējo fenomenu domājot, viņš evaņģēliju rakstot, Jēzus dzīves stāstā ietilpina epizodi no Jēzus bērnības, lai rādītu, ka tāds ir bijis Jēzus liktenis jau no pirmās dienas. Un mēs, šo stāstu lasīdami, esam spiesti atzīt, ka tāds ir Jēzus liktenis arī vēl šodien. Pret Jēzu, pret kristietību visspēcīgāk un neatlaidīgāk cīnās tieši tā saucamā kristīgā pasaule. Bieži jādzird jautājums: “Kāpēc mums turēties pie kristiānisma? Kāpēc nesekot citām reliģiskām sistēmām?” Pats par sevi šis jautājums varētu likties nevainīgs, bet dziļākā būtībā tas atklāj cilvēkā snaudošo vēlēšanos tvert pēc tālākā, nicināt vērtības, kas jau rokās, sniegties pēc kaut kā cita. Šī tieksme ir iemesls, kāpēc tik daudzi aizmaldās no savas baznīcas un draudzes un tikai pēc gariem, ilgiem maldu ceļiem beidzot atnāk atpakaļ. Šiem maldiem mēģina dot skaisto nosaukumu – “patiesības meklēšana”, bet īstenībā tas nav nekas cits, kā iedoma, ka kaimiņa aplokā zālīte ir sulīgāka un zaļāka.

3.

Trešais iemesls, kāpēc Matejs no Jēzus bērnības stāstiem izvēlējās stāstu par austrumu gudrajiem bija tas, ka viņš vēlreiz gribēja pasvītrot, ka Jēzus piedzimšana saistījās ar pārdabiskām zīmēm.

Mūsdienu teoloģijai ir tieksme no Jēzus dzīves stāsta atlobīt visus pārdabiskos, mitoloģiskos elementus. Ievērojamais vācu teologs Bultmanis tieši runā par Jēzus dzīves stāsta demitoloģizāciju. Viņš grib Jēzu līdz ar to mums padarīt tuvāku, saprotamāku, cilvēcīgāku. “Tas ir tieši pretstatā ar pirmdraudzes tieksmi – Jēzu pacelt ikdienišķajam pāri, viņā saredzēt Dieva varas un spēka atspīdumu, viņu pašu, Pēterā vārdiem runājot, atzīt par “dzīvā Dieva Dēlu”.

Evaņģēlisti nebaidījās runāt par brīnumu. Brīnums tiem bija pierādījums Jēzus dievišķībai. Jāņa evaņģēlija autors vairākkārt uzsver, ka Jēzus tieši tāpēc izdara brīnumus, lai cilvēkus pārliecinātu, ka Viņš ir gaidītais Mesija. Mēs, turpretim, cenšamies katram Jēzus izdarītajam brīnumam atrast racionālu izskaidrojumu. Jājauc: kāpēc? Vai mēs bīstamies, ka ticēdami brīnumam, mēs automātiski ierindosimies neizglītoto un atpakaļpalikušo skaitā? Vai mums liekas, ka apgaismotam un zinātniski noskaņotam 20. gadsimta cilvēkam vairs neklājas akceptēt, ko tas nevar racionāli izskaidrot? Bet – kas tad ir reliģija? Kas ir ticība Dievam? Tā ir ticība Spēkam, kas “augstāks par cilvēka spēku un saprašanu”.

Ticība Dievam jau pati par sevi ir – ticība Tam, kas neiespējamo padara iespējamu. Ticība Tam, kas ir Kungs par dzīvību un nāvi, tapšanu un iznīcību. Un Matejs, stāstīdams par gudrajiem no austrumiem, saviem lasītājiem gribējā rādīt: lūk, Dievs cilvēkam brīnumainā veidā rāda ceļu pie Kristus. Dievs liek uzliesmot zvaigznei, kuŗas uzdevums – cilvēku aizvest tur, kur šūpulī dus Dieva lielākais brīnums – Mīlestība. Āmen.

Dvīņu pilsētu trūcīgajiem bērniem būs jaunas cepures, cimdi un šalles

Visu svētku laiku decembra mēnesī mūsu draudze kopā ar Latviešu skolu ir “kuplinājusi” balto eglīti dievnama priekšā ar jaunām cepurēm, cimdiem un šallēm, lai Dvīņu pilsētu trūcīgajiem bērniem būtu silti ziemas sezonā. Kopumā esam noziedojuši 23 cepures, 23 cimdu pārus un 5 šalles. Paldies visiem ziedotājiem!

Zinaīda Lazda
No krājuma “Staru viesulis”, 1958

LEDUS PUĶE

Ledus puķe, vieglais ziemas zieds!
Putnam egles zarā nav tik auksti,
Kad uz rūtīm agrā ausmā plauksti,
Pirmo rīta zīmi stiklā liec,
Ledus puķe, ziemas zieds.

Rožains atspīd sniegos padebess,
Pāri kalnam lēnu celdamies,
Pāri miera birzīm laizdamies.
Platos spārnos, kas to tālu nes,
Atspīd sniegos padebess.

Ledus puķe, vizošs rožu zieds,
Tauriņdeja sastingusi spēji...
Kādas vēsmas, kādi sveši vēji
Tevi nes un dvēšles līksmei sniedz,
Ledus puķe, rožu zieds!

Par vienotu luterisko Baznīcu Latvijā

LELBĀL virsvaldes prezidija un virsvaldes vārdā pateicos mūsu ticības brāļiem un māsai, kuŗi sagatavoja vēstuli 'Par vienotu luterisko Baznīcu Latvijā'. (skat. apakšā) No vēstules satura un konteksta gan saprotam, ka tās autori runā 'par vienotu latviešu luterisko Baznīcu pasaulē'. Novērtējot Jūsu viedokli un lūgumu, apstiprinām, ka vienmēr esam bijuši un arvien esam gatavi meklēt veidus, kā pilnveidot labas LELB un LELBĀL attiecības un atrast kopēju ceļu, kas celtu un vienotu latviešu evaņģēliski luterisko Baznīcu pasaulē.

Vēlamies atsaukties uz LELBĀL virsvaldes sēdē Vitenbergā, Vācijā 2010. gadā no 23. līdz 26. septembrim pieņemto LELBĀL darbības noteikumu preambulu, kurā teikts: "Noteikumu pamatā ir Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas 1928. gada 26. janvārī pieņemtā satversme, kā arī darba pieredze ārpus Latvijas. Tie ir saistoši visām draudzēm un to garīgiem un laicīgiem darbiniekiem, kas ir šīs Baznīcas locekļi. Šajos noteikumos 'Latvijas Baznīca' ir tā Baznīca, ko veido Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca (LELB) un Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL), pēdējās saucot par 'Baznīcu Latvijā' un 'Baznīcu ārpus Latvijas'".

Mēs šobrīd ceram, ka LELB vadība atsauksies vēstulē izteiktam aicinājumam atsākt LELB un LELBĀL sadarbības darbu, kopīgi veidojot jaunu komisiju, kurā tiktu pārstāvētas ne tikai abu Baznīcu augstākās vadības cilvēki, bet arī LELB un LELBĀL garīdznieki un laicīgie draudžu pārstāvji. LELBĀL no savas puses ir gatava izvirzīt šīs komisijas locekļus un aicina to darīt arī LELB.

Vēlamies atzīmēt, ka jau notiek abu Baznīcu sadarbība, piemēram, LELBĀL draudzēm un garīdzniekiem aprūpējot LELB draudžu locekļus ārpus Latvijas.

LELBĀL vienmēr ir bijusi un ir gatava pildīt zemāk minēto LELB-LELBĀL Sadarbības Padomes sēdes, kuŗa notika Rīgā 2012. gada 17. februārī, lēmuma 9. punktu, bet atzīst, ka šajā darbā nopietni jāņem vērā abu Baznīcu teoloģiskās un strukturālās atšķirības.

(9. Pārrunājot LELBA Sinodes 2011. g. oktobrī Indianapolē rezolūciju, lai sarunas tiktu uzsāktas par LELB un LELBĀL apvienošanu, LELB un LELBĀL vispirms centīsies apzināt priekšdarbus, kas reiz veikti LELB un LELBĀL Koordinācijas komisijā un kas daļēji lasāmi Baznīcas Gadagrāmatās, kā arī agrāko Sadarbības padomes darba rezultātus. "Apvienošanās" ir reizē mērķis, bet reizē arī virziens un ceļš ar konkrētiem posmiem un izpausmēm.)

LELBĀL vēlas veicināt toreizējās Sadarbības padomes lēmumu, kuram LELB piekrita. Abpusējais lēmums bija pamatots pārliecībā, ka no abām Baznīcām tiktu aicināti gan garīdznieki, gan neordinētie draudžu locekļi, lai savstarpējā cieņā un kristīgās mīlestības garā pārrunātu jautājumus, kas visspilgtāk atklāj mūsu teoloģiski atšķirīgos uzskatus. Būtu jānoorganizē plašākas diskusijas par sieviešu ordinācijas jautājumu. Blakus jautājumam par sieviešu ordināciju būtu jāpieliek klāt arī mūsu abu Baznīcu atšķirīgā izpratne par autoritāti un luteriskās baznīcas struktūru.

Paredzētais darbs daudz prasītu no kopēji izveidotās komisijas, bet ceram, ka tās darbības laikā varēsīm viens no otra daudz ko gūt, cits citu stiprinot Kristus vienotības Garā un kopējās lūgšanās uzticoties Tam, kurš patiesi mūs katru ir aicinājis strādāt un kalpot Viņam, veidojot Baznīcu, kas spēj pārvarēt domstarpības un savā dažādībā saskatīt paša Visvarenā Radītāja roku un gribu. Jēzus mācīja mums Dievam lūgt: Tavs prāts lai notiek. Kopā lūgsim, lemsim, strādāsim un cerēsīm, ka mēs spētu nojaust, kas ir Dieva prāts un griba mūsu abām Baznīcām un latvju tautai.

+ Lauma Zušēvica, LELBĀL archibīskape

Par vienotu luterisko Baznīcu Latvijā

Apustulis Pāvils vēstulē efeziešiem raksta: „Viena miesa un viens Gars – tāpat kā vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti – viens Kungs, viena ticība, viena kristība, viens Dievs un Tēvs visiem, kas ir pāri visiem, caur visiem un visos.”¹ Arī Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas (LELB) bīskapu izveidotajā dokumentā “LELB attīstības un tās darbības virzienu stratēģija”² atkārtoti norādīts, cik svarīga ir Baznīcas vienotība tās spējai īstenot Kristus dotos uzdevumus. Autori runā par drosmi „veikt sarežģītas izvēles par labu Baznīcai un vēlmē darīt tai labu dažādā veidā” un uzsver nepieciešamību būt gataviem „mīlestības dēļ pakļauties vienprātībai būtiskajā un atļaut citiem brīvību otršķirīgajā”.

LELB vēlas būt visas tautas vienojošs un garīgi dziedinošs spēks, taču diemžēl realitāte ir cita – šobrīd Latvijā darbojas divas juridiski neatkarīgas luterāņu baznīcas – LELB un Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas (LEBĀL).

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas sašķelšanās divās baznīcās bija II pasaules kara – ārēju, piespiedu vēsturisku spēku – rezultāts, nevis brīvas gribas lēmums. Postošo notikumu sekas vēl arvien ir vāji apzinātas un analizētas, nemaz nerunājot par spēju tās pārvarēt.

Sākotnējā ģeogrāfiskā plaša, kuru līdz deviņdesmito gadu sākumam nebija iespējams pārvarēt ideoloģisku atšķirību dēļ šo baznīcu mītnes zemēs, laika gaitā ir padziļinājusies arī teoloģiski un novedusi pie patiesi dramatiskas situācijas, kurā sākotnēji vienotā luterāņu baznīca, šķiet, ir sadalījusies divās savstarpēji karojošās baznīcās ar atšķirīgu pārvaldi, teoloģiskajām nostādnēm, atšķirīgām izpratnēm par baznīcas amatu, ētiskiem jautājumiem, vērtībām, sociālo atbildību. Skumjš apliecinājums situācijas nopietnībai ir abu baznīcu klātbūtne Latvijas teritorijā, kas jau novedusi pie pirmajiem juridiskajiem konfliktiem.

Deviņdesmito gadu sākumā, mainoties ģeopolitiskajai situācijai, sākās likumsakarīgs, svētīgs un dziļi nepieciešams process, lai sadalīto baznīcu atkal apvienotu, novēršot vēsturiskās netaisnības sekas. 1992. gadā LELB 15. Sinode gandrīz vienbalsīgi nolēma: “Latvijas Sinode principā akceptē/pieņem Koordinācijas komisijas Šēfavas sēdes ieteikumus “Par Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas vienību”³ un lūdz Konsistoriju šo ieteikumu ietvaros piedalīties Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas un Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas kopējas Lielsinodes sasaukšanā un kopdarbības izveidošanā”⁴. Pēc šīs Sinodes pie Konsistorijas tika nodibināta “Lielsinodes sagatavošanas komisija” un 1993. gada februārī uzrakstīts vienotās Baznīcas Darbības noteikumu mets. 1993. gadā plānoto Lielsinodi sasaukt neizdevās, jo LELB nespēja vai nevēlējās savlaicīgi šo procesu koordinēt ar LELBĀL. 1993. gada martā LELBĀL Virsvalde norādīja, ka tā vēlas atjaunot Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas vienību, un proponēja Baznīcas vienību atjaunot Latvijas draudžu dienu ietvaros 1995. gadā. Tas nav noticis līdz pat šim brīdim.

Mēs uzskatām, ka nepieciešams steidzīgi atgriezties pie LELB 15. Sinodes lēmumu tālākas īstenošanas, izveidojot darba grupu Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas vienības atjaunošanai. Šajā darba grupā uz līdzvērtīgiem pamatiem ir jāiekļauj LELB un LELBĀL pārstāvji. Darba grupas uzdevums ir līdz 2017. gada 31. oktobrim – Reformācijas 500. gadadienai – izstrādāt visus konkrētos soļus, kas nepieciešami Baznīcas vienības reālajai atjaunošanai.

Rīgā, 2015. gada 31. oktobrī, Reformācijas svētkos

Dace Balode, dr. theol., Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāne, asoc. prof.;

Jānis Ginters, Vecauces ev.-lut. draudzes mācītājs;

Ralfs Kokins, dr. theol., Jelgavas Sv. Vienības ev.-lut. draudzes mācītājs, LU TF asoc. prof.;

Māris Ludviks, Talsu ev.-lut. draudzes mācītājs;

Indulis Paičs, Rīgas Luterā ev.-lut. draudzes mācītājs;

Modris Plāte, Jēkabpils Sv. Miķeļa ev.-lut. draudzes mācītājs;

Linards Rozentāls, dr. theol., Rīgas Luterā ev.-lut. draudzes virsmācītājs;

Kaspars Simanovičs, Rīgas Luterā ev.-lut. draudzes mācītājs.

1 Ef. 4:4–6

2 Stratēģijas projekts tika prezentēts Rīgas prāvesta iecirkņa mācītāju konventā 2015. gada 13. aprīlī

3

1) Atjaunot vienotu Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu, kas sastāv no Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas Latvijā un Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas;

2) Šīs Baznīcas vienību izteic abu Baznīcas daļu kopīga Sinode (Lielsinode) un tās ievēlēts augstākais garīgais vadītājs – arhibīskaps;

3) Lielsinode pulcējas Latvijā reizi septiņos gados. Arhibīskapa sēdeklis ir Rīgā;

4) Baznīcai ārpus Latvijas ir savs bīskaps un Baznīcai Latvijā savs bīskaps – sufragāns, tos ievēl katras Baznīcas daļas pārstāvji Sinodē;

5) Bīskapus amatā ieved Latvijas Baznīcas arhibīskaps;

6) Katra Baznīcas daļa darbojas saskaņā ar savu Satversmi;

7) Visai Baznīcai nozīmīgus jautājumus risina abu Baznīcas daļu izraudzīta Pārstāvju Padome, kurā arhibīskaps un bīskapi piedalās ex officio;

8) Pirmo Lielsinodi ieteicam sasaukt laikā no 1993. gada līdz 1995. gadam;

9) Neskarts paliek Baznīcas daļu līdzšinējais juridiskais statuss dažādās zemēs, kā arī tiesības un saistības ar citām Baznīcām un ekumēniskām organizācijām.

4 LELB Gadagrāmata 1993. gadam, Svētdienas Rīts, 1992., 157. lpp [...]

Rītdienas fonds un Archibīskapa Arnolda Lūša piemiņas fonds

Mīļās latviešu draudzes plašajā pasaulē!

Šis ir pārmaiņu un arī neziņas pilns laiks ne tikai lielās pasaules norisēs, bet nereti arī mums tik tuvās un pazīstamās norisēs un vietās kā mūsu draudzēs. Domāju, ka lielākā daļa latviešu draudžu locekļu ārpus Latvijas jūt, kā draudžu dzīve iepriekšējos dažos gados ir mainījusies. Maiņas ir gan draudžu locekļu skaitā, kas ASV un Kanādas latviešu draudzēs sarūk, bet daudzviet Eiropas latviešu draudzēs palielinās, maiņas ir arī draudžu locekļu demogrāfiskajā statistikā, kas rāda, ka ASV un Kanādas latviešu draudzes noveco, bet Eiropas latviešu draudzēs pieplūst jauni cilvēki no Latvijas. Tas viss ir daļa no šodienas LELBĀL.

Vēl nekad nebijusi situācija ir arī tā, ka LELBĀL ir pievienojušās arī draudzes Latvijā. Šīs mūsu laika zīmes ļoti uzstājīgi saka, ka mums arī savā domāšanā un nākotnes plānošanā ir jāspēj iet līdzī laimam – ne tikai šajās norisēs jānoraugās no malas, bet arī aktīvi jācenšas redzēt, kur pats Dievs mūs šobrīd grib lietot. Tas ir kā aicinājums no jauna paskatīties, kur varam savu roku pielikt Dieva darbā, un, kur Dieva darbs ar jaunu sparū var izpausties arī mūsu Baznīcā. Atcerieties, kā no mūsu Dziesmu grāmatas mēs paši esam pieraduši dziedāt: “Jauni mērķi, uzdevumi Ceļa gaitā atklājas...” (355.) Vai arī tā ir dziesma, kuru dziedāt izvairāties?

Rītdienas fonds ir instruments, ar kura palīdzību mūsu Baznīca ir un var būt līdzdalīga šo jauno mērķu un uzdevumu sasniegšanā. To jau norāda pats nosaukums “Rītdienas fonds”... Rītdienas fonds ir atbalstījis un atbalsta garīdznieku izglītību gan ar stipendijām, tādējādi ļaujot latviešu draudzēm gūt garīgo aprūpi no kvalificētiem, izglītotiem garīdzniekiem, gan vispārēji veicinot mūsu Baznīcas garīgo attīstību – piemēram, finansējot Laju kursus. Rītdienas fonda atbalstu katru gadu saņem vairāki garīdznieki. Pavaicāji savam mācītājam/mācītājai, diakonam/diakonei: vai Tu esi saņēmis/saņēmusi Rītdienas fonda atbalstu? Cik nozīmīgs tas ir bijis? Varbūt daudzi mūsu draudžu locekļi nemaz neapzinās Rītdienas fonda lielo nozīmi mūsu Baznīcas dzīvē...

Rītdienas fonds arī katru gadu sniedz atbalstu Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes darbiniekiem.

Bet, šis izaugsmes avots mūsu Baznīcā arvien ir jāatjauno. Un mūsu draudzēs šīs iespējas vēl arvien ir. Mēs esam viena Baznīca: latviešu draudzes visā plašajā pasaulē, un, ja šobrīd tieši jūsu draudze ir nodrošināta ar labi izglītotu garīdznieku, tad kādā citā draudzē situācija, pilnīgi iespējams, ir savādāka. Un droši vien arī jūsu draudzes ganam būtu labi savu izglītību papildināt, lai draudzes aprūpe būtu svaiga, un, lai garīdznieks “neizdegtu”.

Atcerēsimies savās draudzēs šajos Ziemassvētkos savu lielo Baznīcu, kas ir ne tikai atsevišķas draudzes, bet visa LELBĀL, domāsim par tās Rītdienu. Tā būs dāvana mums pašiem, jo mēs paši taču esam daļa no tās.

Šobrīd mūsu Baznīca lūdz no katra draudzes locekļa Rītdienas fonda vajadzībām kā minimālo ziedojumu gadā \$1. Tas taču nav daudz. Vai ne? Diemžēl visas mūsu draudzes nav to izdarījušas. Ko tas varētu nozīmēt attiecībā par mūsu nostāju pret mūsu Baznīcas nākotni?

Svētīgus Kristus dzimšanas svētkus Jums ikvienam un Jūsu draudzēm vēlot,

Mācītājs Kārlis Žols

No mūsu māsu draudzēm

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu jauno 2016. gadu!

Enģeļus mēs dzirdējām, spožu gaismu redzējām. Prieka vēsts mums skanēja, sirdis līksmas darīja. Mīļi sveicieni Jums Ziemassvētkos, tāpat arī draudzei no mūsu mācītāja Guntara, no manis un no draudzes. Lai jums svētīgs un veiksmīgs jaunais gads! Mums aizgājušais gads ir bijis veiksmīgs, jo turpinājām krāsot baznīcas fasādes sienu tās vēsturiskajā krāsojumā. Pusbaznīca ir nokrāsota. Nākošajā gadā ceram pabeigt pilnībā. Ar līdzekļiem palīdz valsts un mūsu novada dome. Ieguldām arī savus līdzekļus, kurus saņemam no īpašumu nomas. Darbojas arī svētdienas skoliņa ar astoņiem bērniem. Baznīcā jūnijā notika Baznīcu nakts pasākums ar skaistu koncertu. Pagājušajā gadā baznīcā notika daudz koncerti, garīgās un arī laicīgās mūzikas koncerti ar ievērojamu apmeklētību. Skumstam par mums ļoti mīļā cilvēka Maijas Cepures aiziešanu mūžībā. Izsakām Jums un draudzei līdzjūtību.

Ar Dievpalīgu, sirsnībā Edvīns no Augstkalnes – Mežmuižas draudzes!

Labvakar mūsu kristīgie draugi.

2015. gada 19. novembrī Dievs pie sevis ir ņēmis Varakļānu draudzes un baznīcas atjaunotāju Veltu Kalvāni. Ir tāda skumja tukšuma sajūta. Aiz Veltas jutāmiem pasargāti, vienmēr viņa zināja, kā rīkoties un atrast īstos vārdus. Paldies Dievam par ar viņu kopā vadīto laiku. Pielikumā ir Veltas nekrologs un foto, kā arī mūsu draudzes foto sveiciens Kristus dzimšanas svētvakarā. Joprojām esam bez pastāvīga mācītāja, lai gan turamies pie ierastā grafika un sanākam kopā 2 reizes mēnesī. Bīskaps E. Alpe noturēja Svētvakara dievkalpojumu vēl nakts stundā, bet jaunā gada pirmais būs izbraukuma dievkalpojums Balvu draudzē, kur esam aicināti arī uz Eglīti. Skolotājas Līgas vadībā priekšnesumus gatavo Sv. skolas bērni, būs arī saldumu tūtas. Jaukas atmiņas no pagājušās vasaras mācītāja Dāga un ģimenes viesošanās mūsu draudzē. Paldies par “Svētrīta Zvaniem”, tagad jau ar krāsaino druku. Dieva svētībām un iepriecinājumiem bagātu jauno gadu, aizlūdzot un mīlestībā piedomājot,

Varakļānu draudzes vārdā Lauma Ikše

Velta Kalvāne 1933.17.06. – 2015.19.11.

Paliekošas pēdas Varakļānos un līdzgaitniekos ir atstājusi šī mūsu apbrīnotā un cienītā sieviete.

Dzimusi un bērnību vadījusi Gaigalavas apriņķī, mīļoto vecāku atbalstīta, mācījusies pieejamās skolās Gaigalavā un Rugājos, tālāk Daugavpils skolotāju institūtā, bijusi izcila skolotāja Gaigalavā, Rīgā un Viļānos. Mācījusi bērniem eksaktos mācību priekšmetus, vienmēr bijusi prasīga pēc izcilības visās lietās un pienākumos, godīga vērtējumā ar prasmi arī uzslavēt. Katrā saskatījusi ko atzinības vērtu, virzījusi uz tālāku izglītību. Piedzīvojusi visus mūsu vēstures drūmos laikus un pavērsienus.

Par Varakļānu iedzīvotājiem Velta ar Jānīti kļuva ap 1985. gadu. Strādāja Varakļānu vidusskolā, pasniedzot matemātiku, ģeometriju un rasēšanu. Latvijas Atmodas laikā, redzot pārmaiņas sabiedrības apziņā un vēlmē atgriezties pie garīgām vērtībām uz tautas pacēluma viļņa, arī Velta vēlējās paveikt ko paliekošu, nebaidījās uzstādīt augstus mērķus un šinī vēsturiski katoliskajā vidē sāka atjaunot luterāņu draudzi. Galvenais mērķis iesākumā bija cēlās, bet izpostītās dievnama ēkas (iesvētīta 1879.g.) glābšana no iznīcības. Par piemiņu pirmskara 540 luterāņu draudzes locekļu izpostītajām dzīvēm tika nolemts atjaunot draudzi un dievnamu. Draudzes atjaunošanas sanāksmes (1989.g.) notika kultūras namā, pirmie dievkalpojumi luterāņu kapsētas kapličā, kas bija labi saglabājusies. Vietējā vara noraidīši izturējās pret ieceri un nebija labvēlīga, bet atbalsts tika atrasts

ģimenē, draudzes locekļos un Baznīcas Virsvaldē, tās rīkotajos semināros. 1991. gadā draudze atguva juridisko statusu, dievnamu un īpašumu. Draudzes atjaunotāji vienotībā nesavtīgi ziedoja savu laiku, darbu un prasmes dievnama atjaunošanā, izkopa pamesto kapsētu, izveidoja Svētdienas skolu draudzes bērniem, darbojās Dāmu komitejā un diakonijas darbā. Pie katra draudzes locekļa Velta prata saskatīt talantus, kas tika virzīti un atbalstīti draudzes darbā. Ļaudis no tuvākas un tālākas apkārtnes, kas apzinājās sevi kā luterāņus, atrada sev domubiedrus un iedvesmojošu pulcēšanās vietu ar sadraudzības pasākumiem. Ar luteriskās Baznīcas Virsvaldes atbalstu tika nodibinātas draudzīgas attiecības ar partnerbaznīcu Mineapolē, ASV, kas bija milzīgs garīgs un materiāls atbalsts, bīskaps Uldis Cepure vadīja pirmās iesvētāmo grupas, kristīja bērnus un laulāja.

Ar minimāliem līdzekļiem, bet milzīgu pašatdevi, nebaidoties no izaicinājumiem un grūtībām, enerģiskās draudzes priekšnieces Veltas Kalvānes vadībā ik gadu tika sasniegts kāds mērķis – uzklāts jumts, ielikti logi un durvis, ievilkta elektrība, uzstādīts altāris un izgatavoti jauni soli, sakārtota apkure. Partnerbaznīca no Ferdinanshofas Vācijā atdāvināja zvanu un bija jāmeklē risinājumi, kā atjaunot padomju varas nogāzto torni. Dievkalpojumi iesākumā notika reizi mēnesī, vēlāk – divas, uz pastāvīgu dzīvi tika norīkots mācītājs. Pēdējais Veltas projekts bija šovasar izbūvētās baznīcas ieejas kāpnes. Dievs ir bijis klātesošs un svētījis ikvienu viņas iecerī.

Varakļāni var lepoties ar vienīgo pilnībā atjaunoto luterāņu dievnamu Latgalē, vienkāršībā cēlu un Dievu pagodinošu. Latvijas luteriskās Baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags ir novērtējis Veltas Kalvānes ieguldījumu ar augstāko apbalvojumu "Uzticības vairogu".

Kā paraugs ir arī Veltas mūžizglītība. Viņa daudz lasīja zinātniskās grāmatas, garīgo literatūru un studēja Bībeli, pašmācībā apguva vācu valodu un 75 gados – datorprasmes. Pavasaros palodzes bija pilnas ar dēstiem un vasarās prieku deva dārzs ar zemeņu vagām un dārzeņiem. Dzīves 80 gados viņa vēl iestādīja ābelītes, rūpēs par savu Jānīti.

Veltai mīļš bija joks, ja luterānim Dievs teiks, ka rīt ir jāaiziet, tad šodien viņš vēl iestādīs ābeli. Pēc tāda principa Velta arī dzīvoja, katrai dienai atrada uzdevumu, kas jāpaveic ar vecāku ieaudzināto neatlaidību, pacietību un rūpību. Velta bija apbrīnojama, dzīvesgudra un pat vieda sieviete, saskatīja un saprata daudz vairāk kā mēs, viņas spriedumi bija pamatoti un pamācoši, nepieņemama bija sabiedrības tumsonība, tenkošana un negodīga rīcība. Vai var būt cilvēka dzīvei skaistāks uzdevums, kā ikvienu kaut nedaudz vest tuvāk Dieva mīlestībai un garīgās dzīves telpai, mācīt no dzīves piedāvātā izvēlēties to, kas dod iespēju pagodināt Dievu un pildīt Viņa gribu.

Mēs esam pateicīgi, ka varējām veikt kādu šīs laicīgās dzīves laiku blakus... Līdzjūtība Jānītim un tuvajiem ģimenes locekļiem. Varakļānu luterāņu draudzes vārdā Lauma Ikše

Par 2015. gada Eiropas cilvēku Latvijā kļuvis mācītājs Juris Cālītis

Par 2015. gada Eiropas cilvēku Latvijā nosaukts teologs, Latvijas Universitātes docents un “Zvannieku mājas” dibinātājs un vadītājs Juris Cālītis.

Balsojums par Eiropas gada cilvēku Latvijā tika sākts novembrī. Balsojumā bija izvirzījušies līderi – pludmales volejbolisti Aleksandrs Samoilovs un Jānis Šmēdiņš, skolotāja Iveta Ratinika un Cālītis.

Saņemot titulu, Cālītis pauda, ka to saņem ar apziņu – atzinība netiek būtībā nozīmēta viņam, jo cilvēki, kas ir balsojuši, to patiesībā darījuši par kaut ko, kas ir svarīgs viņiem. “Kas ir svarīgs mums Latvijā, mums Eiropā, svarīgs mums kā cilvēkiem 2015. gadā,” atzina Cālītis.

Cālītis atskatījās uz katoļu viduslaiku teoloģijas filozofa Akvīnas Toma uzskatiem. “Viņam bija ieskats, kuram es pievienojos – mēs neviens patiesībā nezinām, kurp mēs ejam. Mēs ejam pretī tam, ko Radītājs ir paredzējis. Ir zināms tikai tas, ka tas ir ceļojums. Pats ceļojums ir brīnišķīgs un skaists. Šajā ceļojumā ir svarīgs tas, kas padara ceļojumu tādu, kādu radītājs mums to ir vēlējies,” sacīja Cālītis.

Mācītājs minēja arī vairākas vērtības, kuras akcentējis Akvīnas Toms. Viena no tādām ir veselīgs saprāts, kas ir dažādu zināšanu un spēju kopsavilkums. Tāpat ir svarīgi, ka cilvēkam ir augsts un plašs apvārsnis. “Veiksme nāk pēc tam, kad viss tiek padarīts. Mēs dzīvojam uz vienas mazas zemeslodes un beigu beigās mums būs jāatrod veids, lai būtu draugi,” sacīja Cālītis.

Svinīgā ceremonija notika otrdien Latviešu Biedrības namā. Titulu nākamajam Eiropas cilvēkam Latvijā nodeva Pasaules čempions boksā, 2014. gada Eiropas cilvēks Latvijā Mairis Briedis.

Gada Eiropas cilvēka Latvijā tituls jau 18 gadus pēc kārtas tiek piešķirts cilvēkam, kurš ar saviem darbiem devis vislielāko ieguldījumu Latvijas vārda popularizēšanai Eiropā un Eiropas kopējo vērtību integrēšanai Latvijā.

Titula ieguvējs tiek noskaidrots sabiedrības balsojumā, ko tradicionāli organizē “Eiropas kustība Latvijā”.

Iepriekš titulu “Eiropas gada cilvēks” Latvijā saņēmuši eksprezidente Vaira Vīķe Freiberga, politiķis Andris Piebalgs, Latvijas katoļu arhibīskaps Zbignevs Stankevičs, mūziķis Renārs Kaupers, Aigars Apinis, Valdis Dombrovskis, Mairis Briedis un citi. (www.delfi.lv)

DRAUDZES DZĪVE

Dāmu saimes ziņas

Decembra mēnesī pie galdiņa kalpoja Edija Banka-Demandta ar dēlu Robertu, Elīse un Tamāra Ozolas, Baiba Rudzīte, Anna Grotāne, Māra Zoltnere, Ilze Grotāne 2x. Ziedus uz altāra lika dāmu saime – eglītes. Par sadraudzību rūpējās dāmu saime, Latviešu skola – siltas pusdienas, māc. Dāgs un Edija, Astrīda Bergmane, Laila Švalbe, Aija Vijuma, Skaidrīte Štolcere.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdzu sazināties ar janvāra/februāra/marta mēneša darba grupas vadītāju Ilgu Dulbi: 952-884-2628.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš pašreiz lasa Aleksandra Grīna grāmatu "Dvēseļu putenis", pirmo daļu. Grāmatu pārrunāsim trešdien, 20. janvārī, desmitos no rīta, baznīcas lejasstāvā. Visi ir mīļi aicināti!

Priecājamies kopā ar mūsu draudzes priekšnieku

Geroldu Luss viņa 75 gadu jubilejā!

6. decembra sadraudzības stundā, dienā, kad Gerolds dzima, sveicām gaviļnieku ar divām dziesmām, ziediem un jaunu Columbia vesti.

Gerolds draudzes priekšnieka amatā kalpo jau 7 gadus.

Zināšanai – šis amats nav atalgots.

Vēlam, lai Dievs pavada viņu ik uz soļa jaunajā dzīves gadā!

~ Pie rokas ņem un vadi, Kungs, mani pats! ~

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut.
draudze sveic

Baibu Āboltiņu Kelley,
ar iestāšanos mūsu draudzē!

Ar prieku uzņemam Baibu mūsu pulkā!

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut.
draudze sveic

Ingu Christian un Matthew
Sean Christian,

kā arī viņu dēlu Silas Alexander Christian ar
iestāšanos mūsu draudzē!

1. Adventa dievkalpojumā nokristījām mūsu draudzes
jaunāko locekli

Silas Alexander Christian.

Dievs smaida par vēl vienu bērniņu,
kas vests pie Viņa!

3. janvāra dievkalpojumā pie mums viesojās McPherson ģimene, kuri pa Ziemsvētku laiku savās mājās šeit, Mineapolē, uzņēma divus bāreņus no Latvijas, no Kuldīgas. Viņu pašu meita Taša (Natālija) apmēram 9 gadus atpakaļ tika adoptēta no Ukrainas. McPherson ģimene ar savu izvēli uzņemt bāreņus mūs iepazīstināja tuvāk sadraudzības stundas laikā. Jāpiemin, ka 2 nedēļas pirms tam, 20. decembrī, pie mums viesojās vēl viena ģimene – Collette ģimene, kas svētku laikā arī uzņēma divas meitenītes no Latvijas. Abas šīs ģimenes bāreņu uzņemšanu kārtoja caur Project 143. Kopumā šajos Ziemsvētkos Minesotā ciemojās 9 bāreņi, 90 citās vietās Amerikā. Lai Dievs vada gan ģimenes, kas uzņem šos bērnus, gan arī pašus bērnus, kuri nu jau ir atpakaļ Latvijā. Mēs vienmēr priecājamies satikt šīs ģimenes un, kaut uz īsu brīdi, palūkoties un redzēt, kā viņi veido savu dzīvi ticībā un atbild Dieva aicinājumam. “Tīra un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāreņus un atraitnes viņu bēdās.” Jēkaba vēstule 1:27

Bildē no kreisās:

Tom McPherson, Raivo un
Stefānija (abi no Latvijas),
Taša un Rebecca McPherson.

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

“Gārezera 50” filma, režisore Māra Pelēce.

Svētdien • 24. janvārī • plkst. 12:30

latviešu draudzes nama lejas stāvā.

Filma ir latviešu valodā ar ANGLŪ subtitriem.

Kafijas galds. Ieeja: ziedojumi sākot ar \$7,
daļa no atlikuma par labu Gārezeram.

Filmas izrāde ir Draudzīgā aicinājuma ietvaros un
to rīko Latviešu skola.
g50filma.com

LOAM gada sapulce

Svētdien • 31. janvārī • plkst. 12:30

Tiks pārrunāti aptauju rezultāti par latviešu sarīkojumu apmeklēšanu

Timberwolves pret New
York Knicks, kur spēlēs
KRISTAPS PORZIŅIS

Sestdien • 20. februārī

plkst. 19:00 (7pm)

Target Center – \$48 biļete

Biļetē ieskaitīts:

vieta pirms spēles tunelī, kur
varēs dot “High five” katram
spēlētājam Ņujorkas komandā.

Pēc spēles brīvs koncerts
“The Afters” un liecība no
Timberwolves spēlētāja.

Lūdzu pieteikties līdz 19.
janvārim, pašlaik mums ir 40
biļetes rezervētas!

Rīko Mineapoles – St. Paulas
latviešu ev. lūt. draudze

Pieteikšanās pie māc. Dāga
dagdemandt@hotmail.com
612-280-9333

Nākat iekšā, Ziemassvētki, nu mēs jūs gaidīsim...

Tradicionālais dziesmotais dievkalpojums un Latviešu skolas Ziemassvētku eglīte notika trešajā Adventā trīspadsmitajā decembrī. Adventa laiks ir gaidīšanas un gatavošanās laiks.

Dziesmotajā dievkalpojumā piedalījās draudzes koris, Mineapoles Dvēsele un Latviešu skolas saime. Dievkalpojumu ievadīja, dziedot “Katru gad’ no jauna”. Sekoja Adventa vainaga svečīšu aizdegšana, iededzināja trešo Adventa svečīti, atzīmējot prieku. Pirmā Adventa svece simbolizē cerību, otrā mieru, trešā prieku un ceturtā mīlestību.

Latviešu skolas skolnieki lasīja Lūkas evaņģēlija 2:1-20 Ziemassvētku stāstu.

“Vai tur tiešām nav neviena, kas zin, ko nozīmē Ziemassvētki?” Šo jautājumu attēloja Kristīne Kontere un mācītājs Dāgs Demandts “Charlie Brown Christmas” 50 gadu jubilejas tēmā.

Skolniece Jūlija Pone pavadīja ar klavierēm “Jūs, bērniņi nāciet”, Kaija Halvorsone spēlēja vijoli un nodziedāja pirmo pantu solo.

Jūs, bērniņi, nāciet ar priecīgu prāt’ Pie silītes Betlemē visi nu klāt!

To prieku ikviens lai nu sirsnīgā jūt, Ka debesu Tēvs savu Dēlu mums sūt’.

Dziesmoto dievkalpojumu noslēdza dziedot:

Jūs, ticīgie, nāciet, Gavilējiet priekā. Ak, nākdami nāciet uz Betlemi!

Raugait šo bērnu, kas par mums ir dzimis!

Ak, nāciet Viņu pielūgt, Ak, nāciet Viņu pielūgt, Ak, nāciet Viņu pielūgt, šo Kēniņu.

Pēc dievkalpojuma sekoja Latviešu skolas eglīte.

Nākat iekšā, Ziemassvētki,

Nu mēs jūs gaidīsim;

Nama māte durvis vērā,

Rokā gaiša uguntiņa.

Latviešu tautas dziesma

Latviešu skola uzveda Daces Micānes-Zālītes ludziņu “Gaiziņa saimes Ziemassvētki”.

Lugas darbība notiek mūsdienās Latvijā, Madonā pie Gaiziņkalna. Māsas Laima un Māra ierodas Gaiziņos no Rīgas.

Vecmāmiņa dodas uz Madonu pēc pelēkiem zirņiem. Māsas garlaikojas: nevar pieslēgties pie interneta, mobīlais telefons nedarbojas! Vecmāmiņa ir atstājusi grāmatu, ko lasīt, profesora Kārļa Straubera Latviešu folkloras tradīcijas. Meitenes sāk lasīt par Ziemassvētku tradīcijām un sapnis viņas pārņem. Sapnī parādās rūķīši, kas gādā par Gaiziņiem.

Gaiziņa mājas ir aizņemtas, gatavojoties Ziemassvētkiem. Mājas suns Duksis ir aizklīdis. Duksis ir bijis pa kājām un saimnieks viņu aizdzinis. Lauka dzīvnieki: vērsis, zirgs, gailis ir norūpējušies, ka viņu draugs Duksis ir pazudis. Lauka dzīvnieki ieklausās bitītēs, ja bitīšu dziesma labi skanēs, būs laba vasara. Bitenieks paziņo, ka bitītes sapņo par medus gatavošanu no Gaiziņu lauku puķēm. Ziemā ir klāt, ledus puķes veidojas uz logiem. Pa gabalu ir dzirdami Ziemassvētki zvani un dziesmas. Duksis izglābj pazudušu suni. Čigānietes aicina iet ķekatās. Pelītes un pīrāgi danco. Gaiziņos turpina gatavoties Ziemassvētkiem. Gaiziņu ģimene sanāk kopā Ziemassvētku mielastam. Saimnieks nožēlo, ka viņš ir bijis stingrs pret Duksi. Čigāni, čigānietes, Duksis un izglābtais suns ierodas. Tagad jaunajam sunītim ir mājas un jauns vārds – Brūnis. Visi priecājas, Laima un Māra pakar puzuru.

Māra un Laima pamostas no sapņa, vecmāmiņa sauc gatavot pīrāgus, krāsns jau sildās. Duksis atgādina, ka Gaiziņi ir Latvijā tuvākā vieta zvaigznēm.

Ludziņu pavadīja ar kokli, akordeonu, basu, stabuli: Gunta Herona, Nora Lunda un Zinta Pone. Skatuvi iekārtoja Ilze Kļaviņa Mueller.

Pēc lugas sekoja Ziemassvētku vecīša apciemojums ar lielu maisu pilnu dāvanām un bez žagariem. Skolas pārzine Indra Halvorsone aicina uz vecāku gatavotām siltām pusdienām. Pusdienās piedāvāja šķiņķi, kāpostus, kartupeļus, gardumus un saldumus! Sekoja liela ēšana un izpriecas. Skolas saime novēl gaišus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Ziemassvētki sabraukuši rakstītāmi kamanām.
Teciet, bērni, saņemiet basajāmi kājiņām!
Ai, bagāti Ziemassvētki ilgi nāca, drīz aizgāj'.
Ilgi nāca, drīz aizgāja, ne nedēļas negaidīj'.

Āva Bērziņa

Bildes uzņēma Bob Iwaskewycz

Okupācijas muzeja nedienas

Tiem mūsu lasītājiem, kas cītīgi sekojuši LAIKAM, šī ziņa nebūs liels pārsteigums: Latvijas Okupācijas muzeja pārbūve, pievienojot tam iecerēto Nākotnes Namu, atkal apstājusies, šoreiz, lai sagaidītu labvēlīgu Rīgas Būvvaldes lēmumu projekta tālāk virzīšanai. Par nama pārbūves pēc iespējas ātrāku realizāciju iestājas Okupācijas muzeja vadība, Valsts nekustamie īpašumi (ēkas īpašnieks un darbu pasūtītājs), Valsts prezidents, Ministru prezidente, Saeima un diezgan plašs atbalstītāju loks; pret – Rīgas arhitektu birojs, kas sagaida vairāku savu noteikumu iedzīvināšanu projektā, pirms tas pieņem galīgo lēmumu, kā arī grupa Rīgas arhitektu, kas it kā cīnās par „vēsturiskā Strēlnieku muzeja ēkas veidola saglabāšanu”. Plašākā Latvijas sabiedrībā viedokļi dalās, bet visumā „Latvijas latvieši” diezgan vienaldzīgi šinī jautājumā.

„Pret” frakcijas pārstāvji apgalvo, ka runa nav par Okupācijas muzeju kā iestādi, tikai par ēku un tās vizuālo apveidu. Decembra vidū notika Rīgas galvenā arhitekta sasaukta konference, lai vēlreiz visi ieinteresētie varētu izklāstīt savus uzskatus šai lietā. Tanī arhitektu birojs Piektnī ielā, kas patlaban plāno iecerēto Nākotnes Nama piebūvi, rādīja projekta pēdējo versiju, kas ietvēra labojumus, ko bija pieprasījusi protestējošo arhitektu grupa, Rīgas galvenais arhitekts un Rīgas būvvalde. Cerība, ka šīs maiņas tūlīt apmierinātu Rīgas arhitektu, nepiepildījās, viņa atbilde sagaidāma kaut kad janvāra vidū. Jācer, ka tā būs pozitīva un būvdarbi varēs sākties, jo Saeimā pieņemtais Okupācijas muzeja likums paredz šī projekta sakārtošanu līdz Latvijas simtgadei 2018. gadā.

Pa to starpu muzeja vadība un darbinieki mēģina turpināt iesāktos darbus, lai nodrošinātu Nākotnes Namā paredzētās izstādes atklāšanu. Fakts, ka muzejs tagad darbojas pagaidu telpās Raiņa bulvārī 7 iespaido gan viņu redzamību, gan ienākumus, kas nekādā gadījumā nevairo gaišu skatu uz nākotni.

Šī situācija izaicina tos no mums, kam rūp Okupācijas muzeja liktenis, pastiprināti atbalstīt muzeju gan morāli, gan materiāli, dāsni ziedojot viņu nākotnes darbam. Ļoti ceru, ka vismaz ārzemju latvieši atsauksies šim aicinājumam.

Rita Drone

Attēlā baltās krāsas
piebūve mums
pazīstamajai
tumšajai muzeja
ēkai ir plānotais
Nākotnes Nams.
Attēls ir arhitektu
uzskicēts projekts,
baltais Nākotnes
Nams tur vēl
neatrodas.

Latvijas Okupācijas muzejs

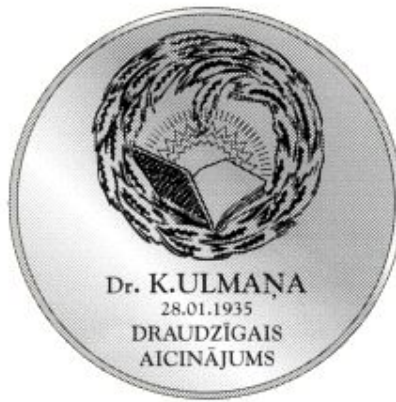
Pasmaidīsim mazliet!

Latvijas publiskajā telpā popularitāti ieguvušo jaunvārdu saraksts

aerobika - gaislēce
asfalts - bedrājs; lielunmazbedris
audiokasete - lentene
Saeimas atlaišana - aizeima
autobuss - pašripnis
automašīna - patstumene
autors,e - dzemdons,one
bankomāts - vemis;
naudas iemaksu un izmaksu b. - naudrijis-naudvemis
bankrots - tukšmaks
CD - spīdripa-slīdripa
dators, kompjūters - dzelžgudris
demisija - kaunbēdze
dietologs - badzinis
diēta - badene
diktors,e - smukrunis,e
diplomāts - viltmēlis
diplomātiskais korpuss - viltmēļu rumpis
dispečers - aizraidnis
duršlāks - caurumtekne
fēns - karstpūtis
hamburgers - lopgaļmaize
hotdogs - suņdesmaize
kalendārs - dienrādnis
kinologs - suņzinis
klaviatūra - daudzdēlis
koferis - ceļveļkaste
koncerts - kopskanis
konsolidācija - žņaugspiede
konts - saskaitnis

kordirģents,e - rokpletnis,e
koris - daudzrīklis
krēsls - padibene
lokomotīve - pavilktene-pastumdene
metereologs - laikmelis
migrācija - badbēdze
migrants - badbēglis
mīmika - vaikste
mīms - vaiksniis
monitors - plaiksnis
pantomīma - miesvaikste
pincete - kniebekle
plāksteris - mieslīmis
policists - rungainis
politiķis - tautmelis
reklāma - preču plašsauce
solists - vienrīklis
telefons - tālbļavis
televizors - tāllūris
tramvajs - vienvadripnis
trolejbuss - divvadripnis
ventilators - gaisjaucis
Triangula bastions - Trijstūrnocietnis

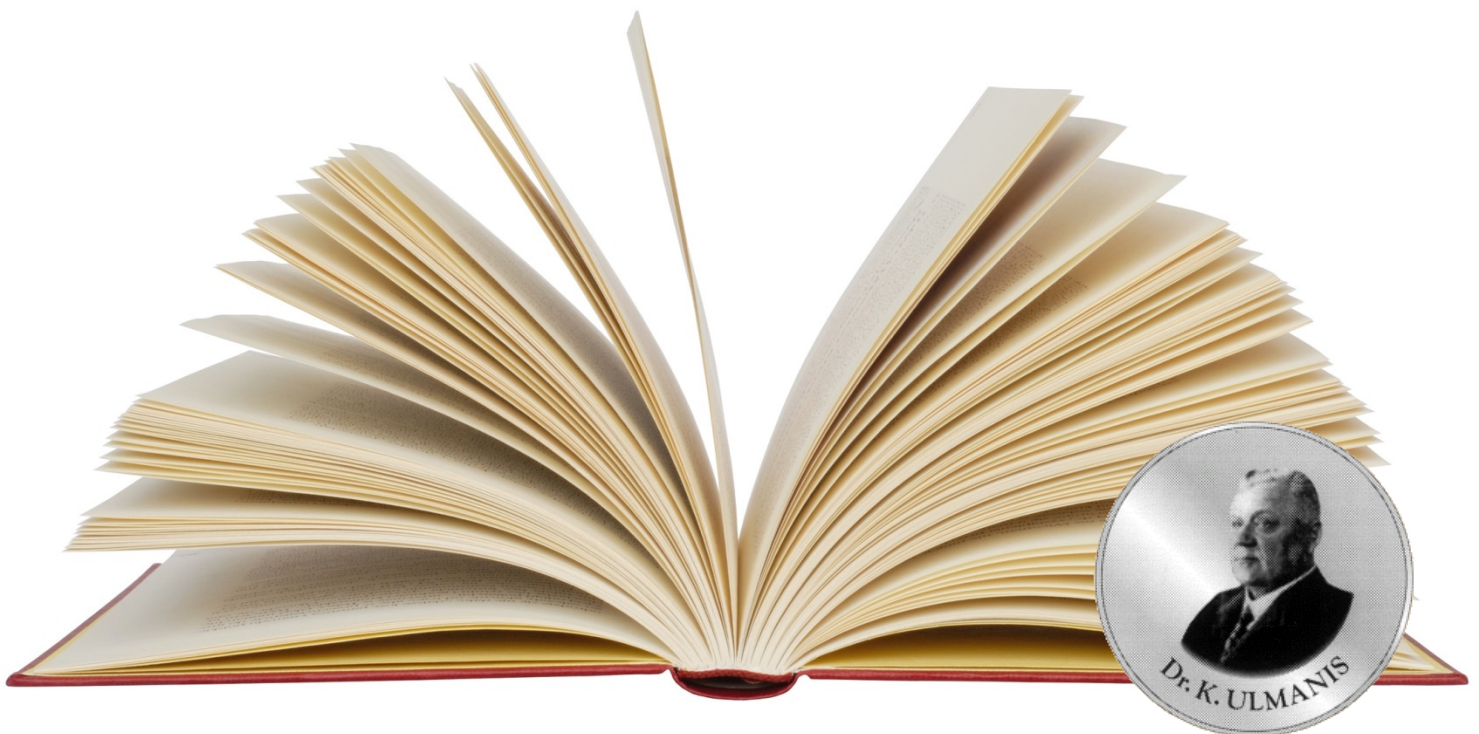
Mineapoles – St. Paulas Latviešu skola sirsnīgi ielūdz visus bijušos audzēkņus,
absolventus, skolotājus, skolas draugus un atbalstītājus uz

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA UN SKOLAS 65 GADU JUBILEJAS PASĀKUMU

SESTDIEN, 27. februārī, plkst. 4 pēcpusdienā draudzes nama lielajā zālē

Programmā:

Skolas saimes sagatavota programma
Vakariņas ar sadziedāšanos lejas telpās
Gardumu tirdziņš un īpašā izloze

Pateicības

Mīļš paldies mūsu mācītājam un draudzes vadībai par skaisto svētku velti – Baznīcas gada grāmatu. To saņēmām kopā ar Pērkonīša/Latviešu skolas bērnu pašceptām piparkūkām un pašdarināto apsveikumu svētkos. Visiem, visiem liels paldies!

Mani īpaši uzrunāja mācītāja Dāga šogad izvēlētais aicinājums „Būsim kā bērni – ticēsim, mīlēsim, gaidīsim!” Uz to lai Dievs mums visiem palīdz nākamajā gadā!

Rita Drone

Gribu pateikties Gunai Kalmītei Skujiņai par izdomu un rūpēm, gādājot mūsu draudzei Ziemsvētku mūzikālos priekšnesumus. Šogad 20. decembra dievkalpojumā mūs tik patīkami pārsteidza grupas „Mātes un meitas” devums. Visas dziedātājas, bet īpaši jaunās, dziedāja ar tādu aizrautību un tik skanīgi! Priekšnesums izdevās lieliski! Paldies!!

Rita Drone

Mineapoles – St. Paulas Latviešu skola vēlas izteikt LIELU PALDIES visiem dāsnajiem loterijas mantu ziedotājiem Ziemassvētku tirdziņam, kā arī skolas Ziemassvētku programmas apmeklētājiem! Paldies dāmu saimei par dāsno ziedojumu!

Latviešu sabiedrības atbalsts dod enerģiju turpināt skolas darbību un sniedz atbalstu ģimenēm, sūtot bērnus uz latviešu nometnēm, skolām vasarā.

Skolas saime novēl visiem ražīgu, priecīgu, veselīgu, mīlestības pilnu 2016. gadu!

Vēlamies sirsnīgi pateikties visiem, kas priecājās kopā ar mums klātienē un arī domās mūsu dēla Roberta pirmās dzimšanas dienas svinībās 20. decembrī! Mīļš paldies ikvienam, kas dzīvo līdz Robertiņa ikdienai un visiem svarīgajiem attīstības posmiem! Puika aug dūšīgi. Pateicība Dievam! Vecāki – māc. Dāgs un Edija Demandti (Bildē Roberts ar sveicējiem)

Sludinājumi

Estate Sale

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izvest.
- Sakārtoju mantas pārdošanai.
- Nocenoju pārdodamās mantas un izslaidu.
- Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts. Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, January 10, 11 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, January 17, 11 am – Church Service with Holy Communion, Children's Talk and Sunday school. Fellowship will follow.

Thursday, January 21, 11 am – Morning Bible study.

Sunday, January 24, 11 am – Church Service followed by fellowship and "Garezers 50" movie.

Tuesday, January 26, 7 pm – Evening Bible study.

Sunday, January 31, 11 am – Church Service followed by fellowship and LOAM annual meeting.

Sunday, February 7, 11 am – Church Service with Holy Communion followed by the Ladies Aid annual meeting.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.